

ЄРЕМЕНКО Зоя Олександрівна (дівоче — Гусева;

28. 12. 1929, Москва — 27. 06. 1994, Київ) — піаністка, педагог. Дружина [К. Єременка](#). Доц. (1985). Закін. Моск. консерваторію (1951; кл. К. Ігумнова) та аспірантуру при Київ. консерваторії (1960; кер. [К. Михайлов](#)). Від 1960 викладала у Київ. консерваторії. Виступала із сольними моногр. концертами (Й.-С. Бах, Л. ван Бетговен, П. Чайковський, Ф. Шопен, М. Метнер), а також у складі камер. ансамблів, з симф. оркестром. У репертуарі — твори світ. та вітчизн. класики, Л. Ревуцького, І. Шамо, А. Штогаренка, Д. Шостаковича, С. Прокоф'єва, Р. Щедріна. Продовжувала класичні традиції школи К. Ігумнова з притаманними їй гармоній. рівновагою інтелектуал. начала й емоц. свободи у володінні піанізмом і красивим кантіленним звуком, вдумливою інтерпретацією, романтич. поривом, бездоган. худож. смаком. Серед учнів — лауреатка міжнар. конкурсів піаністів О. Швецова.

[К. І. Шамаєва](#)

Бібліографічний опис:

Єременко Зоя Олександрівна / К. І. Шамаєва // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-19936>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).